

Відклав я вбік перо і дослухав  
Хорал нічної бурі, що співала  
Про кораблі загиблі, хвиль навалу,  
Рев лісових потрощених гущав, –

Гармонію нічну, що в'язням справ  
Буденних уві сні почуть не д?но.  
Лиш дух палкий приймає пожадано  
Величний гуркіт бурян?х октав.

Але обранець у витті вітрів  
Розчує не лише плачі прощальні  
За тим, що вже навіки відійшло, –

Вгамується природи дикий гнів,  
Почезнуть разом з ним думки печальні  
Й прост?ле ранок вод спокійне тло.

Переклад М. Стріхи